

Wat zijn dat voor vragen

Cult. vraagt iemand elke dag, de hele week lang, naar zijn voorkeuren, gewoontes en bizarre trekjes. Deze week: Bart Peeters. Hij presenteert *Mag ik u kussen op Eén*, is coach in *The Voice op VTM*, en toert met zijn plaat *Op de groei*. Vandaag heeft hij het over zijn muzikale voorkeuren.

© BOB VAN MOL

BART PEETERS (56)

‘Eigen publiek dat me niet herkent’

Belandt u wel eens in een grote massa, met een plastic bekertje in de hand? “Natuurlijk, omdat ik wel eens een optreden wil zien. Als ik er zelf moet optreden, loop ik er graag rond. Dan draag ik een hoody. Dat doet wonderen, dan sta je in je eigen publiek en niemand die je herkent.”

Wat is het meest memorabele concert ooit gezien?

“Een stuk of duizend, maar voor het gemak zeg ik Prince met zijn *Sign of the Times*-concert in het Sportpaleis. Of Elvis Costello op Werchter, die op het hoofdpodium helemaal solo de wei platspeelde ter hoogte van de plaat *King of America*. Waarbij je er niet van uit mag gaan dat het hele publiek die plaat kende. Ronduit verbluffend.”

Welk concert was zijn geld niet waard?

“In 1988 heb ik Michael Jackson gezien op Werchter, omdat ik met hem een interview moest doen voor de VRT. Heel vreemd. Het leek hem bijzonder moeilijk om live te zingen en te dansen tegelijk. Dus er kwamen weleens dingen van een andere geluidsbron dan de stembanden van Jackson. Dat interview was trouwens ook niet veel waard. Hij barstte constant in huilen uit.”

Welk nummer wordt u nooit of te nimmer beu?

“Complainte pour Ste. Catherine” van Kate & Anna McGarrigle. Oneindig mooie, Canadese reggae in het Frans.”

Welk bandlid zou u kunnen zijn en waarom?

“In mijn tournee *Op de groei* ben ik de frontman van mijn eigen band, met gitaar. In mijn dromen zou ik ook de drummer van The Beatles kunnen zijn: Ringo Starr. Omdat mijn drumstijl dicht bij de zijne ligt. Vroeger droomde ik er ook van invaldrummer te zijn bij Raymond van het Groenewoud. Vandaag is dat soms ook reëel.”

Wie of wat doet u groen uitslaan van jaloezie?

“Mensen die onmenselijk goed kunnen zingen, zoals Marvin Gaye of Robert Palmer. En zo zie je maar dat mensen naar wie je opkijkt, het ook niet makkelijk hebben gehad.”

Wie mag er op uw begrafenis komen zingen?

“Natalia. Bij *The Voice van Vlaanderen* hebben Koen, Bent en ik eerlijk tegen elkaar gezegd of we voor elkaar de stoel zouden draaien. Het antwoord was: misschien. Maar we waren het er over eens dat we bij het horen van Natalia wél alledrie zouden draaien. Met andere woorden: de orkaan van Oevel is de sterkste coach van *The Voice*.”

Welk grafscript mag er op uw grafsteen staan?

“Hij heeft geleefd.”

Wat wilde u worden toen u tien jaar was?

“In 1970 wilden alle jongetjes astronaut worden. De maanlanding had toen nog iets vers. Zelf heb ik meerdere raketten gebouwd. Spijtig genoeg in karton, dus grote hoogtes heb ik er niet mee gehaald.” (RB)

Bart Peeters toert nog tot 1 mei met *Op de groei*, bartpeeters.net

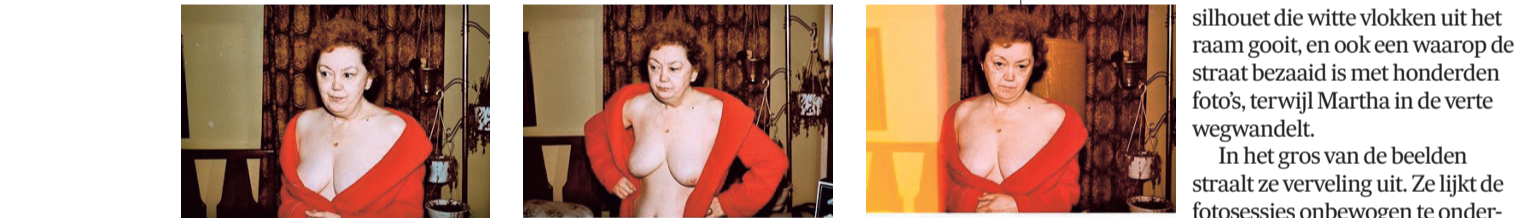
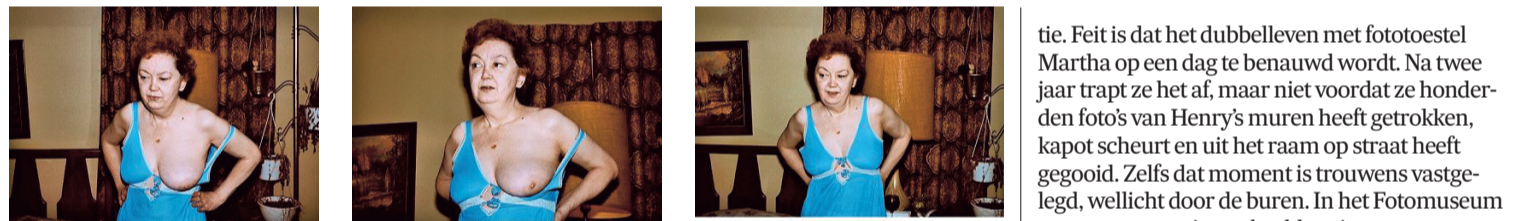
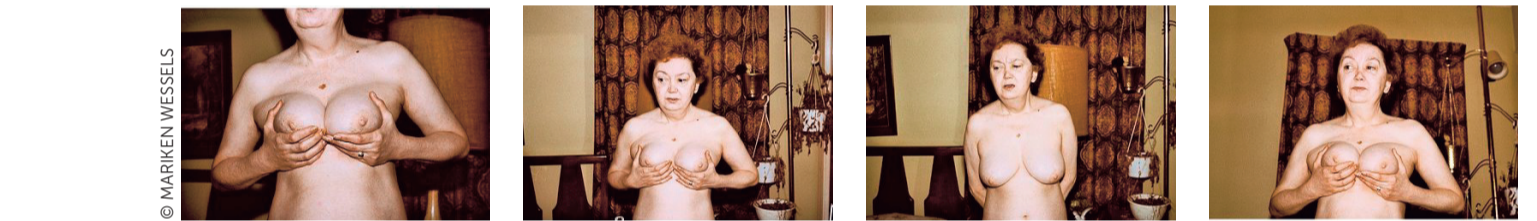
‘Taking Off’ toont echtgenote die tegen haar zin gefotografeerd wordt

Het naakte relaas van

een wringend huwelijk

Henry is al jaren getrouwd met Martha als hij haar maniakaal gaat fotograferen. Duizenden foto's maakt hij van zijn vaak naakte vrouw, tot die zich met veel vertoon uit het benauwde huwelijk bevrijdt. In *Taking Off*, tot juni te zien in Antwerpen, reconstrueert Mariken Wessels de droevige obsessie. **LOTTE BECKERS**

In een klein zaaltje van het Antwerpse Fotomuseum zijn de vier muren behangen met duizenden foto's. Martha ligt, al dan niet volledig naakt, op bed. Martha trekt haar bh uit. Martha zit op haar knieën. Martha duwt haar borsten tegen elkaar. Martha aait de hond.

De foto's zijn genomen tussen 1981 en 1982 door Martha's echtgenoot Henry, een elektricien uit Long Island, Amerika. Het koppel is al een tijdje getrouwd (en kinderloos) als Henry haar plots obsessief gaat fotograferen, veelal naakt, altijd in de slaapkamer. In twee jaar maakt de amateurfotograaf zo duizenden foto's.

De foto's, ruim 5.500, belandden in handen van de Nederlandse Mariken Wessels, die ooit in de Verenigde Staten woonde en toen de voormalige burens van Henry en Martha leerde kennen. “Ik wil niemand veroordelen, wel tonen hoe mensen met elkaar omgaan”, legt Wessels haar opzet uit. “Henry zag zijn vrouw als een soort object. Niet op een gemene manier, maar uit onhandigheid en bevoegdheid. Uit deze foto's spreekt, voor mij, het onvermogen om liefde te kunnen geven.”

De ruimte voelt claustrofobisch en overweldigend aan. Henry had in hun huis een kamer waar hij net als hier de muren behing met zijn foto's of ze plichtbewust sorteerde in erg precieze categorieën zoals ‘squeezing’ (foto's waarop Martha in

haar borsten knijpt), ‘kneeling’, ‘good bra’ of ‘rope over bust’. Op ruitjespapier houdt hij een soort archief bij, waarin kruisjes, vinkjes en rode stippen iets zeggen over de wel veertig categorieën.

Die maniakale eruptie van Henry doet Wessels vermoeden dat er zich begin jaren 1980 iets dramatisch heeft voorgedaan. “Als hij heel zijn leven zo dwangmatig op beeld had gezet, dan zou ik hem waanzinnig noemen. Maar hij is er pas na jaren mee begonnen, dus ik denk er iets is gebeurd dat hen uit elkaar dreef of tussen hen kwam te staan. Ik interpreteer het als een wanhopige, krampachtige poging om hen samen te houden. Zo zie ik ook Henry's hang naar ordening: hij zocht een houvast in het leven.”

Wat Henry bezielde heeft, is voer voor specula-

‘Natuurlijk heb ik nagedacht over hun privacy. Als Martha een mooie, sexy vrouw was geweest, dan zou het anders geweest zijn’

MARIKEN WESSELS
KUNSTENARES ACHTER FOTOTENTONSTELLING

tie. Feit is dat het dubbellevens met foto'stel Martha op een dag te benauwd wordt. Na twee jaar trapt ze het af, maar niet voordat ze honderden foto's van Henry's muren heeft getrokken, kapot scheurt en uit het raam op straat heeft gegooid. Zelfs dat moment is trouwens vastgelegd, wellicht door de burens. In het Fotomuseum is een beeld te zien van een silhouet die witte vlokken uit het raam gooit, en ook een waarop de straat bezaaid is met honderden foto's, terwijl Martha in de verte gewandelt.

In het gros van de beelden straalt ze verveling uit. Ze lijkt de fotosessies onbewogen te ondergaan, wachtend tot het er op zit. “Toch vind ik het belangrijk dat Martha sterk uit dit verhaal komt. Zij is weggegaan en heeft zichzelf bevrijd”, zegt Wessels. Door zichzelf in honderdvoud naakt op straat te gooien, lijkt het ook alsof Martha wilde dat de wereld wist wat er gebeurde.

“Het doet me denken aan incestslachtoffers die na jaren hun verhaal kenbaar maken. Vaak hebben zij het erg nodig om dat groots aan te pakken. Ik denk dat Martha hiermee duidelijk wilde maken dat ze er mee wilde stoppen, dat ze bevestiging nodig had om haar schuldgevoel het zwijgen op te leggen. Want ze liet zichzelf wel fotograferen, maar wilde ze dit eigenlijk wel?”

Eerder treurig dan eng

Na haar dramatische aftocht leidt Martha een teruggetrokken leven waarover Wessels weinig weet. Henry trekt zich ook terug in een chalet in de bossen, waar hij de foto's die hij nog heeft, verknijpt om er collages van te maken. Nog later zal hij in klei beelden maken, gebaseerd op die collages. Het zijn witte beeldjes, waarin soms nog iets van pakweg een borst te herkennen valt en die een zekere zachtheid uitstralen. “Hij heeft Martha nooit kunnen loslaten”, besluit Wessels, waardoor zijn obsessie veeleer treurig wordt in plaats van eng. “Uiteindelijk is hij een kunstenaar, die zijn gevoelens uitte via fotografie en klei.”

Maar wilde die kunstenaar en zijn muze wel dat wij ons vergapen aan en verbazen over hun intieme momenten? Wessels meent dat het archief haar is toevertrouwd en dat ze dus, als kunstenaar, het recht heeft om er mee te doen wat ze wil. “Natuurlijk heb ik nagedacht over hun privacy. Als Martha een mooie, sexy vrouw was geweest, dan zou het anders geweest zijn. De beelden zijn niet erotisch, het naakt is ondergeschikt aan hun relationeel verhaal. Feit is dat deze foto's bestaan, zo zijn wij in deze wereld.”

Taking Off. Henry my Neighbor, tot 5 juni te zien in Fotomuseum Antwerpen